Глиб (чт) 1) в. Глеб и Гелт, кал, тиня, блатак. 2) трап, ров, яма: втурвишата страна на шумакът бъ обиколена от един малък глиб. Р.А. 61–62. 3) глъб и дълб; 4) дълбане, ваяне, изрязва

Глибав, а, о, — и (чт)
в. тоски

Глибан, а, о, — и (чт) дълбан, ваян, изрязван марангоз.

Глибане (то) ваяне, дълбане, изрязване

Глибер (чт) ваятел, марангоз, дялъ.

Глибиз (гл (стр. ученеці (?) св. от Глиби.

Глиби. гл. дл. дълби, ваи, изрязвам, работя марангоз.

Глиг (чт) клик (?) творчъ с' своитъ дъли глигове, може да разбие и нелі дъмнъ калк З. 262.

Глигал (чт) вътър, ветр, кабан, див черъвъ, шотар, авонса, когато раскъса едни глигал. т. 135.

Глик (чт). 1) крилитъ зъби на глигал. 2) свищи глигал.

Глина (та) тръст петкава, що може да се разбъ на тръстени съдове и да се пече. Мъоф. — ни: Земята на хората дава глини, да си правят различни съдове, като стомни, клетове, гърнета, тенджери и тр. Л.Д. 1871 р. 106. в. Гилна.

Глинав, а, о, — и (чт) от глина: Глинава нива. Л. Д. 1872 р. 234. Глинава тръст. тамъ, в. Глинян и Глиняв.

Глинен, — ини, — ини, а, о, и (чт) от глина: Глинени съдове, тръстени съдове, бо́granivos. — 2) черет, стракина.

Глинаст, а, о, — и (чт) — цвет, който има глини.

Глиноземи (чт) мъсто кое то има глинеста земя. (както чернозем.)

Глиноземен, мна, о, — и (чт), кое то има глинава тръст: Глиноземна нива.

Глист (чт) мн. глисти. ~~Вчаки иravни дъждо червеи в' стомах'ъ на човъка~~. в. Глистия.

Глистав, а, о, — и (чт), който има глисти, страда от глисти.

Глиставиче (то) 1) бълка и якаква трости ву глиститъ. 2) семенца якакви от растение трости ву глиститъ, тур. хоросени

Глисти, в. Глисти.

Глистия, — ти в (та) 1) земни тъ дъждо обли червеи. 2) такива ще и други разни видове червеи в' тръбоинитъ на човъка. 3) голъма глистия, тения.

Глистей (чт) червитъ нечистватъ глистеитъ Л.Д. 1876 р. 58

Глистник (чт) може що глиставиче

Глисто (то) може що глист, — та, — стия: Дръгли глисто найде и гуля. М. р. 530. топ.

Глистомор (чт) в. Сентонина.

Глито (то) Неоф. в. Глето, длета, ваяло, дялъ, дялъ.

Глоб (чт) мн. Глобове: Черни очи у глобове глъбочини, хлътналости тъ двете очи.

Глоб (та) може що глобъ. М. 5, 17. 189.

Глоба (та) пари взоти на силствено в' наказание за нещо правено. Ф. тур. дъ черете, старо. теглъ ме глоба глобиха М. 462.

ГРАДСКИ МУЗЕЙ
ИНВ. № 801